

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

únor 2024 / ročník XXXIV

POPELEC

POHŘEB
Adama Juráka

Asistovaná sebevražda
je morálně nepřípustná

Obsah

Editorial	3
Znamení z popela – začátek postní doby	4
Asistovaná sebevražda je morálně nepřipustná	6
Živý betlém v Kájově	6
Správné podávání Svatého přijímání	7
Hodnota almužny nespočívá v tom, kolik dám, ale kolik mi zbyde	8
Tak málo a tak mnoho	8
Farníci v Suchdole nad Lužnicí se loučili s Adamem, který rozdával lásku a radost	9
Rok modlitby jsme odstartovali poutí v Dobré Vodě	10
Vyhlášení mezinárodní přehlídky „SVATOJÁNSKÉ MOSTY 2024“	11
Slovo života pro děti	12
Zahájení Tříkrálové sbírky v katedrále	14
Sedmkrát PRO studium na Teologické fakultě JU	15
Studijní programy TF JU pro akademický rok 2024/2025	15
Adventní a vánoční pásma přinesla světlo	16
Děti z Veselé vytvořily 36 betlémů	16
Vánoce v hospici	17
Poděkování za vánoční obrázky, přání a výrobky	17
Křemešník: Vánoční koncert při svíčkách	18
Do chrámu v Heřmani se navrátil oltář sv. Barbory	19
Vánoce ve Vodňanech	20
VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...	21
Svatý Mikuláš v Chlumu u Třeboně	22
Personalie	22
Vánoce v Chlumu u Třeboně	23
Heřmaň: vánoční koncert chrámového sboru	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 12. 2. 2024

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Popel připravený k obřadu udílení popelce v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše 22. února 2023; Foto: Petr Samec

Foto: Jitka Váňková

Česká mše vánoční J. J. Ryby v kostele Nanebevzetí P. Marie v Chlumu u Třeboně 29. prosince 2023. Hrál Třeboňský lázeňský symfonický orchestr s dirigentem Josefem Zaplatílkem. Navíc účinkoval v pásmu koled také sbor ZŠ Chlum u Třeboně Čtyřlístek. Uspořádání koncertu bylo v režii Městyse Chlum u Třeboně, který velice dobře spolupracuje s místní farností.

Editorial

Vážení a milí čtenáři,

opět po měsíci se vám dostává do rukou nové číslo časopisu „Setkání“, jenž je pro nás, věřící z českobudějovické diecéze, dobrým a užitečným prostředkem, sloužícím nejen k tomu, že se můžeme ohlédnout do minulosti a zadívat se do budoucnosti, ale především slouží k uvědomění si toho, čím právě žijeme. I když je obsahem tohoto čísla několikrát ohlédnutí za událostmi ještě doby vánoční, žijeme už časem postním, do něhož jsme vstoupili Popeleční středou.

Čas postní je jedinečným časem, který nám Boží Prozřetelnost dává k dispozici a je pouze na nás, jak s tímto časem dokážeme naložit. Kdosi mi jednou řekl: „*Tak už tady máme zase postní dobu a s ní opět to nešťastné umrtvování, sebezápor a půst*“. Ano, zažitý pojem „půst“ v nás obvykle evokuje nějaké

zapírání a odříkání, avšak domyslíme-li, že toto slovo vychází od slova „pustit“, můžeme objevit nejen bohatství a krásu našeho jazyka, ale i skutečný význam toho, čím je pro nás „půst“, potažmo i celá posvátná doba postní; rozhodně přitom nejde jen o hru se slovy. Jak prospěšné může být, když dokážeme „pustit“ Boha do svého života nebo zase jindy, docela jednoduše a prostě, „pustit“ to na čem tolik lpíme. Můžeme však také „u-pustit“ od přejídání či lenošení, stejně tak jako i „vy-pustit“ ze svého programu to, co brání důležitějšímu a podstatnějšímu v našem osobním životě. Důležité je také umět „od-pustit“ a to nejen tomu, kdo nám ublížil, ale mnohdy i sami sobě, což je také někdy potřebné. S tím souvisí i to, že je také zapotřebí „při-pustit“ si, že jsme lidé hříšní, kteří musí konat pokání, chtějí-li zakusit dobrotu, lásku a milosrdenství nebeského Otce... Tak by se dalo pokračovat dál a dál v přemýšlení nad jedním, zdánlivě bezvýznamným slovem, ale především nezapomínejme na to, že dál a dál plyne i čas, který bychom neměli promarnit.

Kéž je i toto „únorové číslo“ diecézního časopisu povzbuzením a třeba i inspirací k dobrému a smysluplnému prožívání postní doby.

P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D.

Znamení z popela – začátek postní doby

„Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš.“ (Srov. Genesis 3,19). Popeleční středa je den, kterým začíná doba postní – čas, kdy se připravujeme na slavení Paschy – Velikonoc.

Popel připravený k obřadu v katedrále sv. Mikuláše (22. 2. 2023).

Udílění popelce v českobudějovické katedrále (22. 2. 2023).

Název tohoto dne je odvozen od obřadu, při kterém se lidem sype na hlavu popel, nebo se věřící podle místních zvyklostí označují popelem jiným způsobem. Popel (či zemina) byly a jsou až do dnešních dnů v mnoha náboženstvích a kulturách považovány za znamení smutku, pomíjivosti a pokání. Lidé si z kultovních důvodů například sypali zeminu/prach na hlavu, lehali na zem, váleli se v popelu, vyhazovali do vzduchu prach nebo popel, seděli, nebo spali na popelu. Takové zvyky byly praktikovány v Řecku, Egyptě, Arábii i mezi Židy.

Existují četné pokusy o výklad těchto zvyků:

- a) uznání se za prach před mocným božstvem (bylo zvykem brát zemi z hrobu pro obřad a popel z pohřebních obětí, což mělo být znakem komunikace s božstvem). Kritici tohoto názoru se domnívají, že země byla naopak na pohřeb přinášena, a nikoliv brána z hrobu – srovnejte dnešní házení země účastníky pohřbu do hrobu;
- b) posypání se popelem na znamení smutku u Židů (včetně devátého dne měsíce Ab). Tento zvyk však pochází z Řecka a Egypta (nejistá hypotéza);
- c) významová vazba popela na rituál očištění, omytí, anebo druh určité terapie. Sv. Beda Ctihodný (kolem 672–735) se např. zmiňuje o zemině/prachu z hrobu krále Oswalda (kolem 604–641/642) jako o prostředku k léčení nemocí. V Irsku se věřilo, že popel z ohňů zapalovaných na den sv. Jana dává hojnost sklizni.

Ve Starém zákoně byl popel na hlavě jedním z obvyklých znamení smutku nad úmrtím příbuzného, osobním ponižením (2 Samuelova 13,19), nebo ponižením všeho lidu (2 Samuelova 15,32; Nehemáš 9,1). V době postu a v čase různých nepříjemných událostí sedávali kající se v popelu (Job 2,8; Izaiáš 58,5; Jeremáš 6,26; Ezechiel 27,30). Rabíni tento zvyk vysvětlovali jako připomínku zásluh Abrahamových, který se z pokory přirovnával k prachu a popelu (Genesis 18,23). Popel z červené jalovice (Numeri 19,9), jenž byla spálena podle předepsaného obřadu,

býval vysypán za stany a používán k rituálnímu očišťování (Numeri 19,11–13). Ježíš zmiňuje symboliku pokání, když kárá galilejská města Chorazin a Betsaidu za to, že nečinila pokání: „Kdyby se byly v Týru a Sidónu daly takové mocné skutky jako u vás, dávno by byli oblékli žíněný šat, sypali se popelem a činili pokání.“ (Matouš 11,21). I skrze tato Kristova slova přijali křesťané židovské zvyky a považovali používání popela za znamení smutku a očištění.

To, co v současnosti konáme na Popeleční středu, je jen pozůstatkem slavnostních obřadů, které v dávných dobách slavili biskupové nad veřejnými kajícími. Kdo se dopustil veřejného těžkého hříchu, musel na začátku postní doby podstoupit veřejné pokání: to byl církevní zvyk od 4. do 10. stol. Veřejné pokání spočívalo především ve vyloučení z eucharistického společenství. Kromě toho museli kající konat skutky smíření, jako je modlitba, umrtvování a půst. Před vyloučením z církevního společenství byli kající slavnostně oblékáni do roucha kajících. Byla jím košile *Cilicium*, vyrobená původně z hrubého vlněného sukna. Název je odvozen od jména kraje Kilikie (dnes součást Turecka), kde se chová plemeno kilikijských koz. Obecně označuje *Cilicium* košili nebo tuniku z nepříjemně kousavé látky, která byla nošena jako znak pokání na holém těle pod šaty. Kajícím byl na hlavu buď sypán popel, ale byli kropeni vodou smíchanou s popelem. U toho biskup pronášel slova: „Pamatuj, človče, že prach jsi a v prach se obrátíš, čiň pokání, abys měl život věčný.“ Po obřadu pak biskup vyvedl kající bránou z kostela (*expulsio*).

Toto „vyloučení kajících“ bylo šokujícím obřadem, který byl vážným napomenutím pro ostatní věřící. Později pak došlo ke změně: pokání bylo ukládáno kajícímu soukromě, neboť instituce veřejného pokání zanikla. Přesto ve středověku většina věřících dobrovolně přijímala pokání tím, že si sypala na hlavu popel. Králové i císaři, např. Karel Veliký, chodili bosí s ostatními věřícími pro posvěcený popel, aby tak slavnostně vstoupili do postní doby. Liturgickému obřadu pokání odpovídala i výzdoba hlav-

ních portálů románských a gotických chrámů: byl zobrazován vítězný kralující Kristus, poslední soud, nebe, očištec a peklo. Na Popeleční středu kající hříšníci veřejně zahajovali kající praktiky spojené s tímto dnem a od 6. stol. se stala Popeleční středa prvním dnem Postní doby. Liturgická kniha sakramentář *Gelasianum* z 8. stol. píše: „*Přijmete ho ve středu na začátku postní doby a obléknete mu kající košili, pomodlete se za něj a přidruzte jej (ke kajícím) až do dne Večeře Páně.*“ Některé liturgové jsou toho názoru, že si kající sami sypali popel na hlavu. Jiné sakramentáře neobsahují žádnou zmínku o žehnání a sypání popela. Část odborníků si toto mlčení vykládá jako vymizení tohoto zvyku v 7. stol., ale antifonář vydaný Menardem (*Patrologiae cursus completus. Series Latina. 78, 657*) uvádí několik antifon *ad benedicendos cineres* (k žehnání popela). Původní opis pokání v Římě zanechaný Sozomenem (Salaminus Hermias Sozomenus, Sozomenos, 400–asi 450) neobsahuje žádnou zmínku o popelu, stejně jako dokumenty synody v Agde v Languedocu (can. 15, 10. září 506). Sv. Isidor ze Sevilly (560–636) v *De ecclesiasticis officiis*, II, c. XVII zase naznačuje, že kající košile a popel jsou spojeny s pokáním za hříchy a také s pamětí, že člověk je prach a v prach se navrátí. V Mozarabské liturgii (starošpanělské) bylo na kajícíky položeno kající roucho a byli posypáni popelem tak, že jím byl učiněn znak kříže.

Ordines Romani X (dále jenom: OR, 900–950) se o popelu nezmiňuje, zatímco *OR XI* (Řím 650, Galie 750) mluví o *statiu* v bazilice sv. Sabiny na Aventine a shromáždění v bazilice sv. Anastasie na Palatine. Ve druhé zmíněné bazilice se shromáždili papež, členové papežské kurie a duchovenstvo. Papež dal popel a *primicerius* (*praecentor*) se scholou zpívali antifonu „*Exaudi nos Domine*“ (Vyslyš nás, Pane). Po tomto obřadu si papež zul boty a šel v průvodu na bohoslužbu do baziliky sv. Sabiny (*statio ad Sanctam Sabinam*). Schola zpívala: „*Immutemur habitu in cinere et cilicio*“, pak se slavila eucharistie.

V *OR XII* (770–795, 800) se uvádí podrobnější popis obřadů Popeleční středy. Papež s biskupy a kardinály se odebral o třetí hodině ranní (*circa medium tertiam*) do baziliky sv. Anastasie. Po přivítání místním duchovenstvem pokračoval do sakristie a oblékl svá liturgická roucha (jako biskupové), zatímco kardinál-kněž požehnal popel. Při žehnání popela u sv. Anastasie byly pronášeny čtyři modlitby. Papež s kardinálem šli k trůnu – sedesu (*ad sedilia post altare*). Pak přinesli popel k papeži a první z biskupů (*prior episcoporum*) nasypal papeži popel na hlavu a přitom říkal: „*Memento quia pulvis es et in pulverem reverteris*“ (Pamatuj, že jsi prach a prach se navrátíš). Papež pak označil popelem biskupy, kardinály a další duchovní. Po dokončení obřadu začali *primicerius* a sbor zpívat antifonu: „*Exurge Domine, adiuva nos*“ (Povstaň, Pane, a pomoz nám). V bazilice sv. Anastasie, lokalizované v centru Říma, byly uloženy staré staciové kříže, které pak byly nesený v čele průvodu k bazilice sv. Sabiny.

Mše svatá na Popeleční středu je dodnes slavena papežem v prvním staciovém kostele doby postní, v bazilice sv. Sabiny. Tato bazilika je jedním z nejstarších staciových – titulárních kostelů města Říma (od 3. století). Svou architekturou představuje starokřesťanskou baziliku, jenž odpovídá slavení liturgie církve po vysvobození z pronásledování a katakomb. Tento chrám byl mimo jiné titulárním kostelem Jozefa kardinála Tomka, slovenského duchovního, prefekta kongregace pro evangelizaci národů. Baziliku nyní duchovně spravuje Řád bratří kazatelů – Dominikánů. Hned vedle baziliky je umístěn

generalát Dominikánů. Členem řádu Dominikánů je další nositel purpuru z naší vlasti, Dominik kardinál Duka OP, emeritní arcibiskup pražský. Kardinálem-knězem této baziliky byl také Michael Friedrich von Althann (1682–1734), biskup ve Vácu v Uhrách, místokrál neapolský, probošt kolegiátní kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, který byl jedním z těch, kdo připravovali kanonizaci sv. Jana Nepomuckého.

Jak již bylo řečeno, instituce veřejného církevního pokání se koncem prvního tisíciletí v církvi pomalu vytrácely. Obřad sypání popelem se zachoval díky tomu, že se týkal všech věřících. Papež bl. Urban II. (1042–1099, papežem 1088) doporučil tento obyčej na Beneventské synodě (1091) všem místním církvím. Přitom se klerikům a laikům mužského pohlaví sypal popel na hlavu, ženám se dělal popelem kříž na čele. Zde je třeba zmínit, že je trochu násilné vztahovat význam znamení kříže z popela i ke Kristovu vzkříšení a velikonočnímu vítězství, nakolik popel byl vždy znamením pomíjivosti. Zvláštní modlitba pro žehnání popela se vyskytuje až v 10. stol. a podle Misálu z roku 1570 se žehnání popela konalo přede mší. Předpis o tom, že se k získání popela pálí palmové ratolesti z předcházejícího roku, nacházíme poprvé až ve 12. století.

Žehnání popela v současné římské liturgii bylo zjednodušeno. Podle aktuálně platných liturgických předpisů z roku 1969 připadá začátek postní doby na Popeleční středu a konec na Zelený (Velký) čtvrtek (přede mší na památku Poslední večeře Páně). V rámci slavení eucharistie je vynechán úkon kajícího, protože je nahrazen znamením popela. Označení popelem lze provést i mimo mši, v rámci slavení bohoslužby slova s homilií. Při požehnání popela se používají staré modlitby žehnání popela: *Deus, qui humiliatióne flécteris et satisfactiόne placáris* (Bože, ty dáváš pokorným svou milost a odpouštíš těm, kdo činí pokání), nebo *Deus, qui non mortem sed conversiόnem* (Bože, ty nechceš smrt hříšníka, ty chceš, aby se obrátil a byl živ), která pochází z Benedikcionálu Roberta z Jumieges (?–1052/55).

Symbolika obřadu popelce je snahou starat se o kvalitu křesťanského života, zřeknout se model (Izaiáš 44,20). Též Moudrosti 15,10: „*Jeho srdce (ctitele modly) je popel, jeho naděje bezcennější než prach země a jeho život bezvýznamnější než bláto.*“ Dále pak obřad vypovídá o prohloubení vědomí o pomíjivosti života (srov. Genesis 18,27 kdy Abrahám vyznává: „*ač jsem prach a popel*“; srov. též Žid 30,19) a uznání sebe, jako bytosti páchající hříchy, jako podmětu hříchu. Toto uznání bylo vyjádřeno ve Starém zákoně v různých vnějších podobách.

V křesťanství však nejde o vnější formy (srov. evangelium dne), ale o vnitřní *metanoiu*, tedy o změnu způsobu myšlení, přístupu k životu, správného hodnocení, prostě o růst v lásce k Bohu a k druhým lidem. Toto duchovní poselství je charakterizováno zpěvy při označování věřících popelem, antifonami: „*V kajícíosti začněme půst a s pláčem volejme k Hospodinu, neboť veliké jsou naše hříchy, ale ještě větší je milosrdenství našeho Boha.*“ (srov. Joel 2,13) „*Kněží, služebníci Hospodinovi, ať pláčou na nádvoří před oltářem a volají: Ušetři, Hospodine, ušetři svůj lid, nenič ty, kteří tě mají chválit, Bože náš.*“ (srov. Joel 2,17; Ester 4,17) „*Zahlad, Bože, mou nepravost.*“ (Žalm 51,3) a žalmem 50(51): „*Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství, pro své velké slitování zahlad mou nepravost.*“

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhic, O.Cr., Ph.D.

Asistovaná sebevražda je morálně nepřípustná

Americký biskup Robert Barron vyzývá katolíky ve Spojených státech, aby se postavili proti legalizaci asistované sebevraždy. V současné době návrh zákona podporuje 24 demokratických zákonodárců z Minnesoty.

Biskup Barron uvedl, že úmyslné odnětí nevinného života je vždy špatné bez ohledu na to, jaké z toho plynou domnělé výhody. A to navzdory skutečnosti, že se v moderní společnosti klade důraz na tělesnou integritu s důrazem na sebeurčení člověka nad vlastním životem. Namísto asistované sebevraždy či eutanazie katolická církev dlouhodobě podporuje paliativní péči, tedy doprovázení pacientů na sklonku života s pomocí komplexní léčby a tišení bolesti.

„Někteří zastánci asistované sebevraždy argumentují tím, že pro ty, kteří čelí vyhlídce na velmi bolestivý konec, je moc nad vlastním tělem nesmírně důležitá. Tato úvaha je ale do značné míry od věci, protože paliativní péče je natolik pokročilá, že prakticky ve všech případech lze bolest účinně tlumit,“ napsal biskup Barron.

Americký biskup mluvil o hlubším významu celé problematiky: *„I kdyby se umírající člověk ocitl ve velkých bolestech, rozhodnutí pro sebevraždu by nebylo morálně ospravedlnitelné. Přímé zabití nevinného je, řečeno jazykem církve, 'vnitřně ďábelské' – což znamená, že ho není možné morálně schvalovat bez ohledu na to, jak polehčující jsou okolnosti nebo jak prospěšné jsou následky.“*

„Ačkoli na nezávislost v naší kultuře klademe velký důraz, nepovažuji ji za svrchovanou hodnotu. Skutečná svoboda neznamená radikální sebeurčení. Pokud nutkavě mluvím o volbě, ale nikdy si

nekladu otázku, zda volím dobro či zlo, ocitám se v morální a intelektuální pustině. Skutečná svoboda je založena na morálních hodnotách, konec konců na nejvyšší hodnotě, kterou je Bůh,“ sdělil biskup Barron.

Eutanazie a asistovaná sebevražda nejsou totéž, ačkoli se oba pojmy často zaměňují. Při asistované sebevraždě jsou prostředky k sebevraždě (například smrtící dávka léku) zpřístupněny pacientovi, který následně jedná sám. Při eutanazii však lékař nebo jiná osoba přímo jedná s cílem ukončit život pacienta, což je postup, který je v celých Spojených státech stále nezákonný.

Podle Katechismu katolické církve je dobrovolná eutanazie vražda, ať už jsou její způsoby a důvody jakékoliv a těžce odporuje důstojnosti lidské osoby a úctě k živému Bohu, jejímu Stvořiteli (č. 2324). Toto učení bylo znovu potvrzeno ve vatikánském dokumentu *Samaritanus Bonus* z roku 2020. Papež František se proti eutanazii a asistované sebevraždě často vymezuje a apeluje na využití paliativní péče.

Katolické učení uvádí, že pacienti a lékaři nejsou povinni udělat vše, co je možné, aby zabránili smrti. Pokud život dospěl k přirozenému konci a lékařský zásah by nebyl prospěšný, rozhodnutí vzdát se mimořádných nebo nepřiměřených prostředků k udržení umírajícího při životě není eutanazií, jak poznamenal svatý Jan Pavel II. v encyklice *Evangelium Vitae*.

Původní článek v plném znění najdete na webu <https://www.catholicnewsagency.com>

Živý betlém v Kájově

V neděli 24. prosince 2023 od 14:00 se v zaplněném v kájovském kostele Nanebevzetí Panny Marie konal živý betlém „Narodil se Král pokoje“. Toto představení o narození Ježíše Krista nacvičily kájovské děti během adventu za pomoci kájovských sester sv. Kříže.

Po krásném dětském vystoupení promluvil k lidem v kostele duchovní správce poutního místa Kájov, českokrumlovský prelát Mgr. Václav Pícha, JC. D. Ve své řeči povzbudil všechny přítomné slovem a vysvětlil, o čem jsou ty pravé Vánoce pro nás věřící. Na závěr setkání se všichni přítomní společně pomodlili k naší nebeské Matce, Panně Marii a přijali závěrečné požehnání. Jako symbol naděje a radosti si každý mohl odnést do svého domova „Betlémské světlo“.

Zdeněk Kalianko, akolyta

Správné podávání Svatého přijímání

Při podávání svatého přijímání – především při přijímání na ruku – může někdy dojít až k rozporu s církevním nařízením. V tomto článku chceme věřící poučit a informovat, jak se správně chovat při svatém přijímání na ruku.

Podávání do úst:

Věřící předstoupí před kněze (při tom stojí nebo klečí) a po slovech „*Tělo Kristovo*“ odpoví „*Amen*“. Potom otevře ústa a poněkud vysune jazyk. Po vložení hostie na jazyk ústa zavře tak, aby se nedotkl prstů toho, kdo mu podává.

Časté chyby: jen nepatrně pootevřená ústa, prudký pohyb hlavy směrem k podávajícímu, případně „*podřepnutí*“ ve chvíli, kdy podávající nese hostii k ústům.

Podávání na ruku:

Věřící předstoupí před kněze tak, že položí dlaně na sebe: pravák pravou dospoda a levou navrch, levák opačně. Ruce drží zhruba ve výši prsou. Kněz pozvedne hostii, řekne „*Tělo Kristovo*“ a přijímající odpoví: „*Amen*“. Poté mu kněz položí hostii na rozestřenou dlaň. Přijímající buď hned na místě uchopí hostii prsty pravé ruky (levák prsty levé ruky) a vloží si ji do úst, nebo poodstoupí krok stranou a tam postupuje stejně. S hostií neodchází dál do kostela (jinak ho podávající právem zadrží). Nad hostií nekoná věřící žádnou soukromou adoraci – je mu podána v tu chvíli proto, aby ji přijal. Také není možné dávat si hostii z dlaně přímo do úst (jako když dětem nasypeme na dlaň malé bonbóny). Nemá-li přijímající druhou ruku volnou (drží na ní třeba dítě, má rukavice na rukou), přijme prostě do úst!

Časté chyby: přijímající neudělá jednoznačné gesto, drží spojené ruce nízko a není jasné, zda je to modlitební postoj nebo zda chce podat na ruku. Nebo přijímající dá dlaně položené na sebe pozdě, ve chvíli, kdy už kněz míří s hostií k jeho ústům.

S mimořádným duchovním i teologickým vhledem pojednal o přijímání v raných antických svědectvích v jednom ze svých postních kázání i Josef Ratzinger, ještě jako arcibiskup v Mnichově. Říká:

„Když čteme texty Otců, vidíme, v jaké bázi tehdy přijímali eucharistii. U Cyrila Jeruzalémského ve IV. století najdeme jeden zvláštní text. Líčí ve své křestní katechezi komunikantům, jak mají udělovat přijímání. Mají předstoupit a ze svých rukou vytvořit trůn, pravou položit přes levou, aby ruce byly trůnem pro krále a zároveň znázorňovaly kříž. Jde mu o toto symbolické vyjádření plné krásy a hloubky: člověk svými rukama vytváří kříž, který se

Foto: Robert Cheal z Pixabay

stává trůnem, na nějž vstupuje král. Natažená, otevřená ruka se tak může stát symbolem toho, jak se člověk staví před Hospodina, otevírá mu své ruce, aby se mohli stát nástroji jeho blízkosti, trůnem jeho milosrdenství v tomto světě.“

Co se požaduje od přijímajícího, kromě obecně platného požadavku správné dispozice pro přijetí eucharistie?

- přiměřená čistota rukou;
- jednoznačné gesto: buď před podávajícím otevřít ústa, nebo ještě před setkáním s ním včas zvednout před sebe ruce a položit dlaň na dlaň (pravák zpravidla levou dlaň na pravou), aby potom hostii uchopil pravou (levák levou) rukou a tak ji nesl k ústům; nedávat ruce před sebe až ve chvíli, kdy podávající už nese hostii k ústům přijímajícího;
- vložit hostii do úst buď hned před podávajícím, nebo jeden či dva kroky poodstoupit stranou, zůstat stále čelem k podávajícímu a hostii přijmout; v žádném případě neodcházet na místo s hostií v dlaní, ani nekonat nějakou soukromou adoraci těla Páně v rukou; hostie se na dlaň vkládá v tuto chvíli proto, aby byla přijata;
- hostii si vložit do úst prsty druhé ruky, než na kterou je položena – nekládat si ji dlaní rovnou do úst (nejen neestetické, ale nebezpečí, že hostie z ruky spadne).“

P. Siard Kamil Novotný, O. Praem.

Hodnota almužny nespočívá v tom, kolik dám, ale kolik mi zbyde

Podstatou půstu je odříkání. Půstem můžeme označit také delší časové období. Pro dobu před velikonočními svátky se ustálilo označení Doba postní.

Důvodem postu je zlepšení zdraví. A to zdraví primárně tělesného, psychického a duchovního. Jelikož lidská bytost tvoří jednotu, není možné tyto aspekty zdraví oddělovat, ale je dobré je rozlišovat. Dieta je vlastně také formou půstu, ať už ji držíme dobrovolně nebo na doporučení lékaře. Pro podporu psychického zdraví se doporučuje cvičit se v určité sebekázi. Křesťanský pohled na svět nás učí, že ne všechno, co člověk v ži-

votě chce a po čem touží, mu nakonec prospívá. Proto se učíme dobře rozlišovat a posilovat svou vůli.

Jak bylo již zmíněno výše, v církevním roce označujeme období, které začíná na Popeleční středě a končí na Bílou sobotu, jako Dobu postní. Doba postní by tedy měla být dobou, kdy se člověk zvláště věnuje odříkání. Pokud se člověk odříká něčeho, co je vysloveně špatné (např. krádež, lež, nevěra), pak to není možné nazývat postem. Půst v náboženském smyslu znamená, že omezují něco, co je běžně dovolené. Pomáhá mi to uvědomit si, že na takové věci nejsem závislý (televize, počítač, alkohol). Uvědomím si, že od takové věci mohu být svobodný a svět se nezboří, když neuvidím svůj oblíbený seriál.

A pokud závislý jsem, půst mi pomůže si to uvědomit a snad mě povzbudí k tomu to nějak řešit. Půst tedy posiluje mou vůli.

Dobré je si uvědomit, že podstatou postu není postit se od něčeho, ale postit se pro něco. Nedívám se na televizi, abych se mohl více modlit nebo věnovat rodině. Jím skromněji, abych za ušetřené peníze mohl přispět potřebným apod. A toto je právě podstatou Postní almužny, kterou pořádá Charita spolu s Pastoračním střediskem. Nejde o to v první řadě uspořádat sbírku, ale jde o to pomoci k tomu, aby půst měl i duchovní přesah. Nejen že posilují svou vůli a redukují tělesnou váhu, ale zároveň pomáhám bližním. Říká se, že hodnota almužny nespočívá v tom, kolik dám, ale v tom, kolik mi zbyde. Jinak řečeno, učíme se pomáhat z podstaty, ne z přebytku. A to může platit nejen o penězích, ale třeba také o čase, který věnuji druhým. Chtěl bych popřát nám všem, aby se nadcházející Postní doba pro nás stala využitou příležitostí k posílení, abychom letošní Velikonoce mohli oslavit o něco zdravější.

*P. Stanislav Brožka,
prezident Diecézní charity České Budějovice*

Tak málo a tak mnoho

Tři králové navštívili prachatický Hospic sv. Jana N. Neumanna a Domov Matky Vojtěchy. Štěstí, zdraví, dlouhá léta vinšovat moc nešlo. Povzbudit, pohladit a potěšit ano. Tak jsme pacientům předali pozdravy z Betléma a připomenuli důvod naší radosti. Spolu s mudrci z Východu (ekonom, správce budov a ředitel) navštívil nemocné i čtvrtý král – kněz (P. Tomáš Paradič). Ten požehnal pacientům a jejich pokoje vykropil svěcenou vodou. Je to málo? Je. Nebo je to mnoho? Je.

Robert Huneš

Farníci v Suchdole nad Lužnicí se loučili s Adamem, který rozdával lásku a radost

V kostele sv. Mikuláše v Suchdole nad Lužnicí se lidé v pátek 5. ledna před polednem naposledy rozloučili s jednou ze 14 předvánočních obětí střelce na Filozofické fakultě UK v Praze.

Vrah tehdy zasáhl do hlavy i Adama Juráka, který na následky těžkého zranění druhý den zemřel. Smuteční obřad skončil v poledne. Poté se za znění zvonů a hudby vydal dlouhý smuteční průvod za rakví na suchdolský hřbitov, kde všichni Adam společně uložili a věnovali mu modlitbu.

Ministrant Mikulášem i koledníkem

Smuteční řeč ve zcela zaplněném kostele přečetl Adamův bratr Ondřej. „Adam byl velmi dobrosrdečný a laskavý, pomáhal lidem svým vlídným slovem, které měl pro každého. Kdo z nás nepřestává myslet na druhé, přestože se mu mnohdy nedostává téhož nazpět? Kolik z nás pomáhá nemocným a starým a kolik z nás je dokáže doprovázet na jejich poslední cestě? Takových není mnoho. S radostí a láskou působil při bohoslužbách ve vídeňském kostele jako hlavní ministrant. Nebyla slavnostní mše, na níž by nenesl kadidelnici nebo nešel v čele s křížkem. Při farních slavnostech se staral o dobrou náladu a hostil všechny českým pivem nebo domácím punčem. Když přijel, ministroval v suchdolském kostele, kam pravidelně vozil svoji babičku,“ uvedl Ondřej a připomněl, že Adam rád cestoval a poznával památky a kulturu jiných zemí, a těšila ho přátelská setkání.

„Měl radost, když mohl pro druhé přichystat oslavu, pohostit či přivést dárek. V roli Mikuláše obdarovával děti na farní besídce. Pravidelně se účastnil Tříkrálové sbírky a jiných církevních akcí ve vídeňské farnosti. Vyučoval německý a český jazyk, byl velmi oblíbený díky své povaze,“ vzpomínal Ondřej. „Vzpomínka na tebe nikdy nezemře, v našich srdcích budeš žít dál. Ať je ti tam nahoře v nebi dobře a dohlížej na nás,“ vzkázal bratrovi na závěr.

Pieta u salesiánů

Pohřbu se zúčastnili i zahraniční účastníci, protože Adam měl přátele i v Rakousku, kde studoval. Navštěvoval střední školu v Gmündu a univerzitu ve Vídni, kterou zakončil bakalářským titulem. Absolvoval i dva půlroční pobyty na univerzitě v Cambridge. Využil možnosti ročního studia na UK v Praze v rámci mezinárodní spolupráce, ale volba se mu stala osudná.

„Odešla nám největší radost života. Adam pracoval pro lidi a náplní jeho života bylo rozdávat kolem sebe štěstí, radost a lásku,“ hledala slova maminka Bohuslava Juráková, která dala souhlas s medializací.

Měsíc od tragédie, v pondělí 22. ledna, se konala za oběti a jejich pozůstalé od 18:00 v českobudějovickém salesiánském kostele sv. Vojtěcha mše sv. za účasti zástupců Jihočeské univerzity.

Radek Gális, Jana Urbanová

Poslední rozloučení s Adamem Jurákem se konalo v kostele sv. Mikuláše v Suchdole nad Lužnicí.

Rok modlitby jsme odstartovali poutí v Dobré Vodě

V sobotu 13. ledna jsme v Českobudějovické diecézi zahájili papežem vyhlášený Rok modlitby – jako přípravu na Jubilejní rok 2025 – poutí v kostele Panny Marie Bolestné na Dobré Vodě u Českých Budějovic.

„Právě jsme uzavřeli adventní a vánoční část projektu „Čas ztišení“, ve kterém jsme nabídli věřícím podněty pro tiché chvíle modlitby a usebrání prostřednictvím různých sociálních sítí i v papírové podobě. Rozjímání na Evangelium dne připravili kněží a jáhnové inkardinovaní v naší diecézi,“ uvádí Mgr. Martina Fürstová z Pastoračního střediska a dodává: „V sobotu 13. ledna jsme zahájili druhou část příprav v rámci Roku modlitby, a to jsou vikariátní poutě na 10 místech v naší diecézi.“ První poutě začala společným růžencem, po kterém následovala eucharistická bohoslužba za diecézi a na závěr agapé poutníků.

„Modlitba je jako výstup na horu,“ zdůraznil ve své homilii hlavní celebrant generální vikář Mons. David Henzl. „Na výstup se důkladně připravujeme a čas samotného výstupu je obvykle delší, než pobyt na vrcholku hory. Podobné je to i s modlitbou. Mnohdy bychom chtěli hned vnímat Boží přítomnost, ale zapomínáme na předchozí fázi.“

I přes velkou zimu a mnoho onemocnění se poutě účastnilo přibližně 80 osob. Deset poutnic z Hosína se vydalo na 2,5hodinovou pěší poutě a bohoslužba i pohoštění na agapé je velice potěšily. „Nás to dnes inspirovalo natolik, že jsme se rozhodli navštívit, pokud možno, všechna poutní zastavení,“ říkají nadšeně manželé Vlašicovi z Týna nad Vltavou.

„Příští poutní setkání bude v sobotu 3. února v Táboře-Klokoty a hlavním celebrantem bude pomocný biskup Pavel Posád,“ avizuje otec Tomas van Zavrel, ředitel Pastoračního střediska. „Opět začneme v 16:30 společným růžencem za diecézi. Těšíme se na hojnou účast.“

Mgr. Martina Fürstová

Vyhlášení mezinárodní přehlídky „SVATOJÁNSKÉ MOSTY 2024“

V roce 2024 oslavíme 295. výročí svatořečení sv. Jana Nepomuckého. Ve spolupráci s městem Nepomuk, Základní školou Nepomuk, Němejcovým atelierem K, Maticí svatého Jana Nepomuckého a Svatojánským muzeem bude připraven pestrý program oslav jubilea.

Součástí oslav bude 2. ročník mezinárodní soutěžní přehlídky dětského výtvarného projevu „SVATOJÁNSKÉ MOSTY 2024“ pro děti a mládež od 4 do 16 let, rozšířený o kategorii Mladí srdcem 17+. Pozvánku k účasti obdržela všechna partnerská města Nepomuku v České republice, na Slovensku, v Polsku, v Litvě, v Chorvatsku, v Německu, v Nizozemí a v Brazílii. Podrobné informace, propozice a přihlášku k přehlídce „SVATOJÁNSKÉ MOSTY 2024“ najdete na stránkách <http://svatojanskemosty.cz>

Cíl a poslání přehlídky „SVATOJÁNSKÉ MOSTY“

Hlavním cílem přehlídky je podpora dětského výtvarného projevu a komunikace mezi dětmi různých národů prostřednictvím výtvarného jazyka. Velkým přínosem je možnost poznání výtvarných kultur a způsobů výtvarného vyjadřování v zemích Evropy a Latinské Ameriky, kde se nacházejí partnerská města Nepomuku, ale nejen v nich.

Posláním přehlídky je propojení mladé generace v různých zemích světa na základě odkazu svatého Jana Nepomuckého a překonání vzdálenosti mezi lidmi nejen v geografickém, ale i v přeneseném smyslu. Prostřednictvím životního příběhu svatého Jana se dětem přiblíží křesťanské kořeny evropských i mimoevropských zemí.

Základním tématem přehlídky „SVATOJÁNSKÉ MOSTY“ je symbolika mostu mezi člověkem a Bohem, mezi lidmi i mezi národy. V jednotlivých ročnících se navíc vyhláší také aktuální téma související s životem sv. Jana, jeho atributy či patronáty. Pro rok 2024 je tímto tématem Voda. Účastníci si tedy mohou pro svou tvorbu zvolit buď základní téma soutěžní přehlídky (most), nebo aktuální téma tohoto ročníku (voda).

Kategorie

- I. kategorie (4–6 let; mateřské školy)
- II. kategorie (7–9 let; 1. až 3. třída základní školy)
- III. kategorie (10–12 let; 4. až 6. třída základní školy)
- IV. kategorie (13–16 let; 7. až 9. třída základní školy)
- V. kategorie Skupinové práce
- VI. kategorie Mladí srdcem (věk 17+)

Výtvarné techniky

Malba; kresba; grafika; kombinované techniky.

**VÝTVARNÉ PRÁCE, PROSÍM, POŠLETE TAK, ABY BYLY DORUČENY
DO 31. BŘEZNA 2024 NA ADRESU:**

Svatojánské mosty Svatojánské muzeum Nepomuk Přesaničské náměstí 1 335 01 Nepomuk Česká republika	e-mail: artcompetition@svatojanskemosty.cz Web: svatojanskemosty.cz Facebook: Svatojánské mosty
--	--

Registrace

Jednotlivce i skupiny mohou do soutěžní přehlídky registrovat rodiče nebo instituce (například vzdělávací instituce, farnosti, dětské volnočasové organizace apod.). Vyplňte prosím elektronickou přihlášku na webu svatojanskemosty.cz.

Ocenění zaslaných výtvarných děl

Výtvarné práce budou vystaveny v nepomuckých galeriích a na zámku Zelená Hora od konce dubna 2024. Termín vernisáže je stanoven na neděli 28.4. Zaslané práce budou oceněny formou diplomů za účast v soutěžní přehlídce, medailemi a cenami poroty. Budou uděleny i zvláštní ceny: cena starosty města, cena nepomuckého arciděkana a cena paní velvyslankyně. Z oceněných prací bude sestaven univerzální kalendář, který obdrží autoři.

Organizátoři

Soutěžní přehlídku dětského výtvarného projevu Svatojánské mosty pořádají společně Základní škola Nepomuk, Římskokatolická farnost – arciděkanství Nepomuk, Svatojánské muzeum, Matice svatého Jana Nepomuckého a Němejcovův atelier K, z. s. Záštitu nad soutěžní přehlídkou převzali starosta města Nepomuk ing. Vladimír Vokurka, nepomucký arciděkan P. Jiří Špiřík a česká velvyslankyně v Brazílii paní Pavla Havlířková.

Slovo Života

LEDEN 2024

«Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!» (Lk 10,27)

Ježíš jde do Jeruzaléma a znalec Zákona (člověk, který rozumí posvátným textům) se ho ptá:

Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?

Co je psáno v Zákone?

«MILUJ PÁNA, SVÉHO BOHA CELÝM SVÝM SRDCEM, CELOU SVOU DUŠÍ ... A SVÉHO BLIŽNÍHO JAKO SAM SEBE.»

A kdo je můj bližní?

«Pokud zůstaneme lhotejní ... k potřebám našich bližních, jak po stránce materiální, tak duchovní, nemůžeme říkat, že milujeme bližního jako sebe sama. Nemůžeme říkat, že ho milujeme tak, jak ho miloval Ježíš. (1)

Ježíš mu vypráví podobnost o milosrdném Samaritánovi, který se postará o neznámého a potřebného člověka.

I my se můžeme starat o lidi kolem nás: v rodině, ve škole, v naší čtvrti a uvádět do života zlaté pravidlo. (2)

Kdy máme milovat bližního? V přítomném okamžiku.

MARIANO NÁM VYPRÁVÍ:

Jednou se moji rodiče doma hádali. Když skončila večer, šel jsem si k počítači a začal jsem hrát videohry, ale pak jsem si vzpomněl na **zlaté pravidlo** "dělej druhým co chceš, aby oni dělali tobě". Řekl jsem si, že udělám něco sladkého, aby rodiče mohli zakusit mou lásku. **Vypnul jsem počítač a šel do kuchyně.**

Hned jsem se cítil mnohem líp, než kdybych zůstal hrát hry na počítači. **Přinesl jsem ty sladkosti rodičům**, kteří byli překvapeni a potěšeni a já také – i když se jednalo jen o pár koláčků - **cítil jsem velkou radost.**

1.C. Lubichová, Slovo Života listopad 1985, Dla Chiary Lubichové Città Nuova, Roma 2017 str. 340

2. Zlaté pravidlo je univerzální učení obsažené v různých kulturách, náboženských a tradičních, které nás vyzývá, abychom druhým činili to, co chceme, aby oni činili nám. V evangelii je psáno: "co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim" (Mt 7,12)

**Dělejme každou věc
s láskou.**

***“Biblický verš
navržený pro následující rok
evangelickými církvemi”***

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

Po Ježíšově Vzkříšení vznikají skupiny křesťanů v různých městech. Apoštolové hodně cestují a snaží se pomáhat všem žít, co Ježíš učil. Tak to dělá Pavel, když píše křesťanům v Korintu.

Doporučuje, aby měli mnoho lásky pro ty, kteří jsou v nouzi, aby si dávali stranou to, co mohou uspořít, a tím pomáhali. Žádá také, aby přijímali s radostí všechny Ježíšovy přátele, kteří zvěstují Jeho slova.

Nakonec připomíná, aby byli připraveni a pozorní dělat vždy každou věc s láskou. Takto je zdraví: "vše, co děláte, dělejte s láskou!". Ano, protože je to láska, podle které se poznají Ježíšovi přátelé!

Janez bydlí v jedné vesničce ve Slovinsku.
Jednou v zimě v neděli mu tatínek řekl:
"Je zima, ale bude nádherný den!
Chceš jít se mnou do lesa?
Musím dát seno pro srnky do krmelců!"

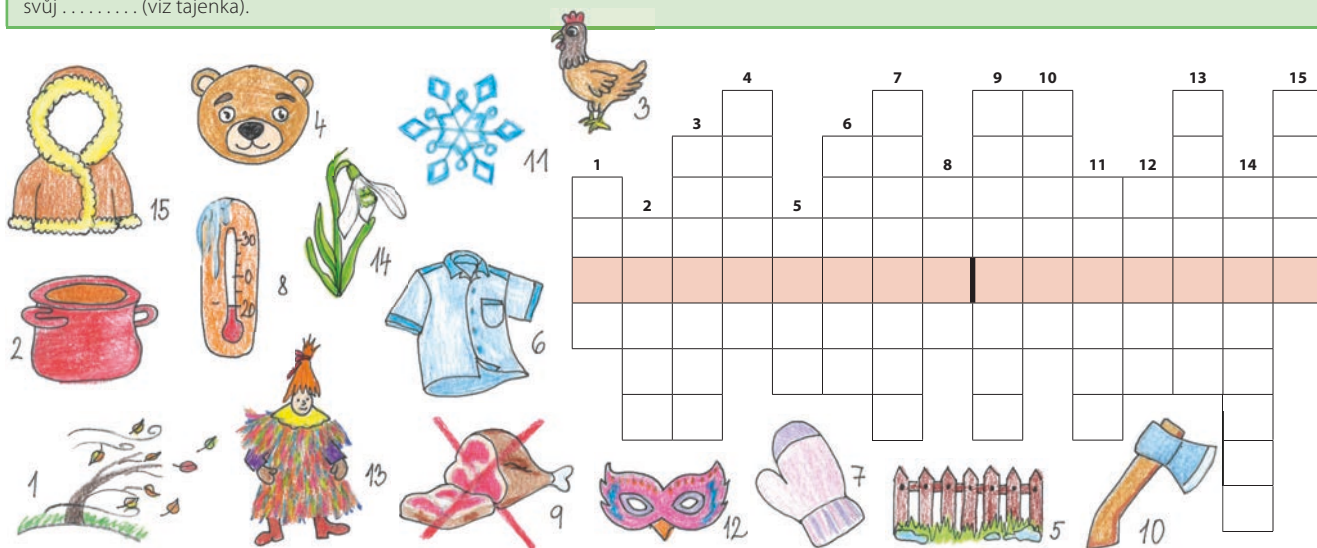
Je brzy, Janez je ještě ospalý a chtěl by zůstat doma v teple. Ale pomyslí si: možná tatínek potřebuje pomoc. Obleče se a jde s ním. Když dojdou na první místo, snaží se s velkou láskou držet dobře otevřený pytel se senem!

Když se blíží k dalšímu krmelci, potkají Martina, dalšího gen4 Janezovo kamaráda: "Mohu vám pomáhat i já?" Společně je to ještě hezčí! Zakrátko dokončí celý okruh...a potom je moc baví se koulovat!

© PAFOM, Obrázky a text připravilo Centrum gen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou.

„Ve všem, co děláte, projevujte lásku.“ (1 Kor 16,14) V dnešní verši nás svatý Pavel nabádá, abychom jednali a přitom „byli v lásce“. To znamená být stále napojen na Boha, být přítomen v Boží lásce celým svým životem, celou svou bytostí. Pomáhejte s láskou, láska je, miluje pravdu a nehledá svůj (viz tajenka).

Yhýerci prosincov  křířovky jsou: **Petr Bartoř**, Liřov; **Elena a Tomáš Peleřkovi**, Dobrá Voda v Āesk ch Budějovic; **řimon Pilbauer**, Trhov  Sviny.
BLAHOPŘEJEME! Tajenku z ůnorov  křířovky posíl jte do **29. 2. 2024** na adresu u **katechetky@bcb.cz**, ze vřech spr vn ch odpov d  vylosujeme tří výherce.

Zahájení Tříkrálové sbírky v katedrále

Během prvních dvou lednových týdnů se opět v ulicích obcí a měst objevily skupinky tříkrálových koledníků Charity Česká republika. Nad dveře domů psali koledníci tradiční K+M+B+ 2024 – tedy „Kriste, žehnej tomuto domu“. Přicházeli do domácností s poselstvím o narození Krista, požehnáním a prosbou o podporu lidí v nouzi.

Už 24. ročník Tříkrálové sbírky zahájila v úterý 2. ledna odpolodne také Diecézní charita České Budějovice. Nejprve malým koledníkům požehnal v katedrále sv. Mikuláše biskup českobudějovický Mons. Vlastimil Kročil. „Konat dobré skutky může každý z nás. A často to není spojené s finančním příspěvkem. Rozhlédněte se kolem sebe a jistě najdete někoho, komu můžete pomoci. Tříkráloví koledníci jsou vyslanci těch, kteří to dělají za nás, ale bez naší pomoci se neobejdou. Lidé v Charitách se starají o ty, kteří v životě nemají štěstí a potřebují naše dobré skutky, naši podporu. Prosím nezůstávejte lhostejnými a podejte jim pomocnou ruku i vy a přispějte do tříkrálové kasičky,“ řekl mimo jiné českobudějovický biskup.

Po požehnání od otce biskupa se průvod koledníků vydal do centra města a za třemi králi na koních – Kašparem, Melicharem a Baltazarem – obešel celé náměstí Přemysla Otakara II. Žehnání koledníků se konalo od 1. do 7. ledna i v řadě dalších farností napříč diecézí.

V loňském roce vynesla Tříkrálová sbírka v českobudějovické diecézi přibližně 11,5 milionu korun. Letos chodilo od domu k domu v naší diecézi téměř šest tisíc malých koledníků a peněžní dary ukládali do 2500 zapečetěných kasiček. Lidé mohli ale přispívat online i dalšími způsoby. Děkujeme všem dobrým lidem, kteří do letošní sbírky přispěli.

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkou v České republice. Do její organizace se tradičně zapojují desítky tisíc dobrovolníků. „Celostátní Tříkrálová sbírka se koná od roku 2001, letos tedy již po čtyřicet let. Koledníci jsou poslové dobré zvěsti, rozdávají lidem radost a současně jim nabízejí příležitosti, jak začít nový rok dobrým skutkem. Dárci tak mohou být solidární s těmi potřebnými, kteří se bez cizí pomoci neobejdou,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika, která sbírku organizuje.

Do sbírky lze přispět také prostřednictvím statických pokladniček na úřadech nebo v obchodech, online platbou, bezhotovostní platbou nebo skrze dárcovskou sms DMS KOLEDA 30, DMS KOLEDA 60 případně DMS KOLEDA 90 nebo DMS KOLEDA 190 na číslo 87 777. Podrobněji na www.trikralova-sbirka.cz

Petr Samec

Kde a jak bude výtěžek z Tříkrálové sbírky pomáhat v českobudějovické diecézi?

Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Z každého daru, který lidé vložili do pokladničky, zůstává 65 % místní Charitě, 15 % využije na své projekty Diecézní Charita České Budějovice, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % půjde na celostátní dobročinné projekty a 5 % tvoří režie sbírky. Všechny 73 záměrů na rok 2024 je na webových stránkách sbírky.

Sedmkrát PRO studium na Teologické fakultě JU

Pro následující akademický rok 2024/2025 nabízí Teologická fakulta Jihočeské univerzity studium teologie, filosofie, sociální práce, pedagogiky volného času a religionistiky.

V lednu si mohli návštěvníci Dne otevřených dveří prohlédnout prostředí fakulty a dozvědět se více informací o studiu jako takovém. Studijní programy prezentovali jejich garanti a zástupci kateder, zúčastnili se také studenti fakulty. Zájemci o studium tak měli možnost nahlédnout do studentského života a zeptat se i na neformální záležitosti, jako je bydlení na kolejích, obtížnost studia, kvalita a cena stravného, obtížnost přijímacích zkoušek, možnosti zahraničního studia nebo stáže atd.

Přihlášky do studijních programů lze podat do 31. března 2024.

Proč doporučuji studium na fakultě samotní studenti?

1. Učíte se přímo od specialistů, kteří jsou uznávanými odborníky ve svých oborech na teoretické i praktické úrovni. Učit se od nich můžete právě Ty.
2. Zvlášt' o zkouškovém se může hodit fakultní kaple.
3. Znáte se osobně se všemi svými kolegy z oboru a ty ostatní poznáte na společných přednáškách, v počítačové učebně, či ve studentském klubu. Rádi poskytnou cenné rady a uklidnění, jak vše s grácií zvládnout a nezbláznit se.
4. Oceníte individuální přístup ze strany učitelů. Naše fakulta má oproti ostatním fakultám menší počty studentů. To v praxi znamená, že učitelé vás nemají zapsané jen pod číslem, tudíž s nimi můžete snáze konzultovat Vaše nápady. Nikdo vám nezabouchne dveře před nosem!
5. Menza a fakultní knihovna, která čítá více jak 50 tisíc titulů

ze všech studijních oblastí, nejen v českém jazyce. To vše v centru města, 15 minut pěšky od nádraží.

6. Můžete vycestovat do zahraničí, nejenom přes program ERASMUS +, či CEEPUS. Pokud máte rádi studium jazyků, tak si určitě vyberete. Fakulta nabízí studium angličtiny, němčiny, španělštiny, latiny, hebrejštiny aj.
7. Přednášky specialistů – lidí z praxe, i odborníků z českých či zahraničních univerzit, kteří vám přiblíží život na akademické půdě.

Zdroj: TF JU

Studijní programy TF JU pro akademický rok 2024/2025

Teologická fakulta JU přijímá pro akademický rok 2024/2025 studenty ke studiu:

- bakalářského studijního programu **Teologie**
- navazujícího magisterského programu **Teologie**
- navazujícího magisterského programu **Teologie služby** (pro křesťany pracující v pomáhajících profesích – zdravotní sestry, sociální pracovníky, učitele apod.)
- doktorského studijního programu **Teologie**
- doktorského studijního programu **Spiritualita a etika v sociální práci**
- bakalářských studijních programů **Filosofie, Pedagogika volného času, Religionistika, Sociální a charitativní práce**
- magisterských či doktorských studijních programů **Filosofie, Etika v sociální práci, Charitativní práce.**

Do bakalářských a magisterských studijních programů je

možné podat přihlášku **do 31. března 2024**, do doktorských studijních programů **do 30. dubna 2024** (pro zahájení studia v zimním semestru) nebo **do 10. ledna** (pro zahájení studia v letním semestru).

Přijímací zkoušky do bakalářských a magisterských studijních programů se budou konat 3.–7. 6. 2024, do doktorských studijních programů 14. června 2024.

Studium katolické teologie je na naší fakultě možné v prezenční i kombinované formě (dálkové studium probíhá zpravidla každou druhou sobotu).

Další informace jsou k dispozici na internetových stránkách fakulty **www.tf.jcu.cz**, nebo je možné volat na studijní oddělení, tel. +420 389 033 504, e-mail: studijni@tf.jcu.cz.

Zdroj: TF JU

Adventní a vánoční pásma přinesla světlo

Na stránkách našeho diecézního Setkání jste se už mohli seznámit s hudebními vystoupeními v domovech pro seniory, které zajišťuje ředitel Pastoračního střediska otec Tomas van Zavrel.

„Vystoupení skutečně nabilo klienty pozitivní energií a také přítomný personál si vystoupení užil,” říká sociální pracovnice Alzheimer home v Českých Budějovicích. Dále dodává: „Bylo skvělé, jak oběšel každého klienta. To mě opravdu zahřálo u srdce.”

Světlo a radost s adventním, vánočním a v lednu nově i s tříkrálovým pásmem otec Tomas přinesl do 11 zařízení – od Pelhřimova a Proseč-Obořiště přes Dobrou Vodu u Nových Hradů až po Prachatice a Kůsov. Nezapomněl ani na domov pro seniory U Zlatého kohouta ve své vlastní farnosti Hluboká nad Vltavou.

Tento rok byl pozván i na nová místa. Jedním z nich je Domov pro seniory Hvízdal v Českých Budějovicích, kde o vystoupení napsali: „Dne 8. ledna 2024 se uskutečnilo Tříkrálové pásmo Tomase van Zavrela – dramaticky zpracované příběhy těch, kteří dorazili i nedorazili do Betléma. Po programu otec van Zavrel osobně pozdravil všechny návštěvníky, a nakonec navštívil deset imobilních zájemců o setkání s knězem na pokojích.” (dostupné na <https://dpshvzidal.cz/>) A nově navštívil otec Tomas i Alzheimer home Prácheň.

Tato hudební vystoupení nabízí Diecézní centrum pro seniory do všech domovů pro seniory a Alzheimer center po celé diecézi. Kromě adventní a vánoční doby je to také „**Koncert pro**

potěchu duše“ v létě nebo různá tematická pásma, například k svátku sv. Valentýna. Je to jedna z forem pastorece seniorů a jsme rádi, že takovým způsobem můžeme klientům domovů pro seniory i jejich zaměstnancům přinášet Boží pokoj a pozeňání do jejich všedních dnů.

Za Diecézní centrum pro seniory Iva Hojková

Děti z Veselé vytvořily 36 betlémů

Během prosince se na procházku kolem Veselé na Pelhřimovsku, po trase Betlémských kešek, vydala spousta dětí s dospěláky. Sbíraly kešky ve formě postaviček, aby pak 26. prosince z kešek společně během dětské mše svaté v kostele sv. Jakuba Staršího dotvářely betlémy lepením postaviček na podklad se suchými zipy. K tomu je během promluvy povzbuzoval i místní kněz P. Martin Brácha.

Výsledkem bylo celkem 36 takto sestavených betlémů. Dětskou mši doprovodily koledy v podání dětí. Probíhá jednání s pelhřimovskou agenturou Dobrý den, která by mohla zapsat tuto akci jako nový rekord – nejvíce stejných betlémů pohromadě v rámci keškování.

Anna Lisá

Vánoce v hospici

Na Štědrý den se vždy hospic rozezná vánočními koledami. To andělé a pastýři přinášejí radostnou zvěst o narození malého Ježíška, kterého nosí ukázat nemocným. Slavnostní družinu letos při putování hospicem doprovázely rozmanité hudební nástroje – flétny, dudy, pozoun a ukulele. Muzikanti a zpěváci vytvořili dojemnou vánoční atmosféru a byli na pokojích vítáni nemocnými i jejich rodinami s upřímným zájmem. Kuchaři připravili sváteční večeři a sestřičky pro pacienty prostřely slavnostní stůl. Pro každého nemocného rozsvítily zářivou prskavku.

Na svátek sv. Štěpána pozvaly sestry boromejky nemocné na zpívání koled do krásně vyzdobené hospicové kaple. Na Silvestra jsme pak slavili děkovnou bohoslužbu, při níž jsme se mohli setkat také s blízkými našich nemocných. Ze srdce děkujeme všem, kteří se na vánočním programu v hospici podíleli.

*Mgr. Eva Ludačková,
vedoucí lůžkového hospice a vrchní sestra,
Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.*

Poděkování za vánoční obrázky, přání a výrobky

Již se stalo pěknou tradicí, že Diecézní centrum pro seniory předává vánoční přání nebo ozdoby do různých domovů nebo charitním pečovatelským službám.

Děkujeme všem dětem, které ve svých rodinách, školách či školkách nakreslily a vyrobily tolik pěkných obrázků, přání a ozdob, a zároveň děkujeme i všem rodinám, učitelkám i vychovatelkám. Těší nás, že každoročně se sejde před Vánoci mnoho krásných přání a ozdobiček. Ani se nestačíme obdivovat všem nápadům!

Přicházelo k nám mnoho přání ze škol a školek i z rodin z Budějovic (ze škol a školek např. CZŠ Rudolfovská, ZŠ Grünwaldova, Nerudova, Pohůrecká, Dukelská nebo L. Kubý), ale také odjinud: ZŠ a MŠ Hluboká nad Vltavou, Hosín, Dušejov, Lnáře, Rožmitál p. Třemšínem. Přicházela i přání či výrobky z rodin nebo společenství na dalších místech – z Č. Budějovic, J. Hradce, Trhových Svinů, Kralic nad Oslavou aj.

Dohromady k nám doputovalo kolem 1000 přáníček a ozdob, které jsme rozdělili do 11 zařízení. Slova z Alzhemier home České Budějovice potvrzují, jak jsou tato přání důležitá: „Přání od dětí dorazila k našim klientům a skutečně moc Vám za ně děkujeme. Velmi je potěšila. Zejména dopis od Malého Jihočecha. Děkujeme za radost a úsměvy, které jste s dětmi našim klientům vykouzlili ve tvářích.“ Malým Jihočechem je třeták ze ZŠ Pohůrecká, který ve svém dopise psal, že Vánoce nejsou jen Štědrý den pro děti, ale že krásný je i adventní čas. Přál tak dědečkům a babičkám, aby si obojí užili se svými blízkými, a pokud to už nešlo, aby zavzpomínali na své vánoční dětství. Takový dopis nešlo předat jen jednomu člověku, a proto jsme ho oskenovali a posílali do více zařízení. Adventní i vánoční čas sice už skončil, ale zanedlouho nastane postní a velikonoční doba. A tak vám všem přejeme, abyste je prožívali ve vědomí, že Ježíš je s vámi každý den, a to i ve vašich bolestech či v osamělosti.

Za Diecézní centrum pro seniory Iva Hojková

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Angelo Scarano

KŘÍŽOVÁ CESTA S APOŠTOLEM PAVLEM

Netradiční křížová cesta připravená známým biblistou Angelem Scaranem, v níž se prolínají úryvky evangelií a listů sv. Pavla, čtenáři dovoluje nově objevit tajemství Kristova kříže.
brož., 40 s., 89 Kč

Tomáš Halík

VIA CRUCIS

Setkání s Ježíšem na křížové cestě našich životů a našich dějin. Ježíš nás nezve na svou cestu kříže proto, abychom ho oplakávali, nýbrž abychom změnili své smýšlení a jednání. Chce nám odejmout srdce kamenná a dát nám srdce z masa, srdce skutečně lidská, schopná odvahy k lásce.
brož., 64 s., 89 Kč

Grzegorz Ryś

SKANDÁL MILOSRDENSTVÍ

Autor je vynikající znalec Božího slova i lidských srdcí, jeho texty i kázání působí jako živá voda. Není divu, že v Polsku oslovují tisíce lidí. „Milosrdenství je velkým Božím tajemstvím a v očích lidí obrovským skandálem... Neklade si podmínky, nezná žádné hranice. Dává se zdarma.“
brož., 168 s., 249 Kč

Henri J. M. Nouven

NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA

Autor rozjímá nad jednotlivými postavami slavného Rembrandtova obrazu. Postupně se našel v obou synech a nakonec největší výzvou pro něj bylo povolání stát se milosrdným otcem, který už neřeší sebe, ale má otevřené srdce i náruč pro všechny ztracené.
brož., 200 s., 229 Kč

Marie-Aude Murail

RABBI JEŽÍŠ

Kniha je určena hlavně dětem školního věku, avšak s chutí se do ní začtou i dospělí, kteří Ježíšův příběh dávno znají. Klíčové postavy evangelia nám doslova ožijí před očima. Jde o románové zpracování, které si neklade za cíl doslovnou věrnost textům Bible, ale má tu přednost, že čtenáře „chytí za srdce“.
váz., 144 s., 229 Kč

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice;
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

JEŽÍŠ Z NAZARETA, PÁN A SPASITEL

(5. přepracované a rozšířené vydání)

První české komplexní zpracování christologie a soteriologie po 2. vatikánském koncilu. Páté, rozšířené vydání úspěšného učebního textu.

Práce profesora Pospíšila je prvním systematickým zpracováním christologie a soteriologie, napsaným po 2. vatikánském koncilu v českém jazyce. Autor postupuje v souladu s koncilním požadavkem na metodu v dogmatické teologii. Začíná dějinami dogmatu a dospívá ke spekulativnímu prohloubení stěžejních témat. Nejprve jsme uvedeni do christologické metody a terminologie. V druhé kapitole probíráme různé přístupy k dějinnému Ježíši a biblické christologii. Třetí kapitola zpracovává myšlení o Ježíši Kristu v patristické epoše – u církevních otců i u jejich názorových oponentů a odpůrců. Čtvrtá kapitola pojednává do hloubky o rozličných aspektech vtělení Božího Syna. V páté se zabýváme tajemstvím Muže z Nazareta z hlediska jeho díla spásy. Vrcholem a svorníkem je zde událost kříže, Kristovo sebevydání a oběť za hřích světa.

brožovaná, 488 stran, 599 Kč

KDO VĚŘÍ, NENÍ NIKDY SÁM

Georg Ganswein, spolupracovník a osobní sekretář Benedikta XVI., vzpomíná na léta strávená v blízkosti německého papeže

Jen málokdo poznal papeže Benedikta XVI. tak dobře a tak zblízka, jako Georg Ganswein. A proto má smysl číst jeho vzpomínky. Ganswein líčí a interpretuje klíčové události církevních i světových dějin od 90. let do současnosti. Dokládá, jak inspirativním myslitelem, bystrým teologem i vlídným a pokorným člověkem byl Joseph Ratzinger – papež Benedikt XVI. Kniha nám přibližuje nejen to, jak funguje Vatikán a jeho instituce, ale také věrohodně dosvědčuje, že to, co papež Benedikt hlásal druhým, sám i žil a hlavní oporou mu přitom byla křesťanská víra, naděje a láska.

brožovaná, 336 stran, 599 Kč

KŘEMEŠNÍK: Vánoční koncert při svíčkách

Matice Křemešnická, která se stará o zvelebování poutního místa Křemešník na Pelhřimovsku, pořádá kromě Křemešnického léta (cyklu přednášek a mší) také Vánoční koncert při svíčkách.

V pátek 29. prosince 2023 vystoupili na koncertu v poutním kostele Nejsvětější Trojice bratři Josef, Jan a Tomáš Hejdovi a Petr Coufal a provedli nejen tradiční vánoční skladby.

Jan Mazanec

Do chrámu v Heřmani se navrátil oltář sv. Barbory

V neděli 3. prosince 2023 – den před svátkem sv. Barbory – se v chrámu Páně sv. Jiljí v Heřmani u Písku konalo slavnostní žehnání navráceného bočního oltáře sv. Barbory Skalské.

Oltář požehnal při mši svaté P. Petr Maxmilián Koutský, CFSsS, za přítomnosti zástupců obce Skály a členů sboru dobrovolných hasičů. Oltář byl v roce 1997 při rekonstrukci z chrámu odstraněn. Důvodem bylo částečné napadení dřevomorkou. Oltář měl být spálen, ale kupodivu se tak nestalo. Zachovalé části byly deponovány na faře a v depozitu oddělení péče o církevní památky Biskupství českobudějovického. Záchrany historicky i duchovně cenného díla se v roce 2020 ujal heřmaňský kostelník Petr Pavel Hanus – stejně tak, jako u bočního oltáře sv. Jana Nepomuckého, který byl opraven a požehnan v roce 2017.

Na opravě oltáře sv. Barbory se odborně spolupodíleli restaurátorka Iva Petrová a řezbář Daniel Schuh z Písku. Záchrana oltáře včetně soch trvala ve volných chvílích necelé tři roky. Práci, dřevo i další materiál k opravě věnoval heřmaňský kostelník zdarma. Oprava oltáře byla financována pouze z benefičních a vánočních koncertů v kostele sv. Jiljí v Heřmani.

Petr Pavel Hanus

Sochy sv. Floriána a sv. Barbory před obnovou v roce 2016.

Obnovený oltář sv. Barbory v kostele sv. Jiljí

Obřadu žehnání se zúčastnili zástupci obce Skály a sbor dobrovolných hasičů.

Vánoce ve Vodňanech

**Na Štědrý den odpoledne se na náměstí u stro-
mečku s betlémem tradičně sešlo několik set vod-
ňanských obyvatel.**

Milé bylo, jak v čase příprav svařeného vína a čaje na pol-
ní kuchyni zastavil na náměstí vůz. Z něj vystoupil tatínek asi
s osmiletou dcerou. Ta si šla fotografovat sv. Rodinu v betlémě.
Já v mezichase tatínka vyzval, ať setrvají, aby si za chvíli mohl dát
svařák a dcerka čaj. Odvětil, že jsou zdaleka a nemůže, a ještě je
čeká další cesta – ráno vyrazili z Jizerských hor směrem na jih
a zastavují na náměstí českých měst, kde si dcerka pokaždé vy-
fotí betlém do svého velkého betlémského alba. A tak jsme se
po chvíli rozloučili, že pokračují do Sušice...

V obvyklý čas 15:15 jsme začali zpívat koledy. Letos obohacené
ozvučením, jež podtrhlo hru elektrických varhan a především
trubky, jejíž zvuk se sebevědomě linul náměstím. To již skauti
rozdávali přítomným betlémské světlo, k němu malé dárečky
a nalévali horké svařené víno a čaj, byť při teplotách vysoko
nad nulou přílišného zahřátí nebylo potřeba. Zvlášť, když nás
zahříval zpěv koled, či duchovní slovo P. Josefa Prokeše. Štěd-

rost vodňanských sousedů vynesla v dobrovolné sbírce 10 391,-
korun, které byly zaslány ve prospěch Chelčického domova sv.
Linharta, jenž se věnuje osobám s duševním, tělesným a kombi-
novaným postižením. I tato skutečnost může štědroodpolední
společensví hrát.

Pomalů se začalo smrákat a za zvuku sv. Marka, největšího kos-
telního zvonu, se vodňanské náměstí začalo vyliďňovat. Rozsvíc-
ené lampičky za doprovodu svých majitelů začaly směřovat
k domovům, ke štědrovečerní večeři.

Svátek sv. Rodiny

Obdobně jako Vodňany spravuje lomeckou farnost P. Josef Pro-
keš. Poslední den kalendářního roku v den svátku sv. Rodiny
proběhla pod jeho vedením na Lomečku obnova manželských
slibů. Při této příležitosti P. Josef osobně pozdravil každý manžel-
ský pár a přítomným ženám věnoval květinu. Na vodňanské faře
pak večer proběhl společný silvestr. Začal modlitbou na podě-
kování za uplynulý rok s prosbou o požehnání do toho následu-
jícího. O veselé slovo pak při agappé nebyla nouze.

Robert Huneš

VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. V tomto již 14. dílu pokračujeme tématem o stresu. Tentokrát si zkusíme odpovědět na otázku: „*Jak zvládnou stres, abychom sami k sobě měli dobrý vztah?*“

Nejprve malé rozlišení, co je eustres a distres:

- **Eustres** je dobrý stres, protože správná dávka stresu nás motivuje. To znamená, že míra stresu je přiměřená a pomáhá k dosažení cíle. Tak například: Pozitíí mám v práci náročnou poradu. I když mi to nikdo nenařídil, tak správná dávka stresu mě nutí svědomitě se na poradu připravit. Jakmile porada skončila, stres by měl pominout.
- **Distres** je naopak přílišná dávka stresu. Místo toho, aby nám pomohl připravit se na výkon, tak nás distres paralyzuje. Jako například u atleta na olympijských hrách při závěrečném okamžiku ve skoku do výšky. Atlet se připravoval čtyři roky a je blízko k získání zlaté medaile. Ale tlak situace, kdy se na něj dívá celý svět, kdy jedním skokem musí rozhodnout, zda zlatou medaili získá nebo ne, způsobí, že při nadměrném tlaku nemusí být schopen skočit ani 1 metr, zatímco v tréninku běžně skáče přes 2 metry s lehkostí. Distres je tedy negativní, protože nám brání ve výkonu.

Kam může zasahovat stres?

Lidská bytost se skládá z tělesné, duševní, duchovní a sociální dimenze. To, co nás stresuje, může mít původ ve všech částech naší „*bytosti*“.

- 1. Tělesné nebezpečí:** např. rozrušený pes, had, nebo zloděj. Jedná se o fyzické nebezpečí, kterému můžeme nějakým způsobem čelit.
- 2. Nebezpečí z naší mentální dimenze:** např. zkouška ve škole, které je třeba čelit, starost o budoucnost, obtížná rodinná situace, dopravní zácpa, ekologická situace planety, odpovědnost atd. Takže jen myšlenka na problém, vyvolává v těle stejnou chemickou reakci, jako když potkám lva...
- 3. Nebezpečí v našem sociálním rozměru:** můžeme se cítit osamoceni, nebo šikanováni, nebo se cítit nezařazení do skupiny, ostrčení na okraj společnosti... chemická reakce stresu je opět stejná, jako v předchozí situaci.
- 4. I v duchovním rozměru je to stejné:** mohou to být pochybnosti o víře v Boha, období rozlišování, může to být duchovní bolest. I zde se chemicky děje to samé.

Odpověď organismu na nebezpečí je vždy identická, bez ohledu na to, z které „*části*“ naší bytosti ohrožení přichází. Reakcí je vždy **boj** nebo **útěk**. Reakce je nespecifická, protože mozek nedokáže rozlišit, ze které části naší „*bytosti*“ hrozba pochází, ale reakce je vždy stejná.

Existuje však ještě třetí možnost – **ztuhnutí, zmrznutí**. A to v případě, že ji náš nervový systém vyhodnotil jako nejlepší možnost. V životě se často ocitáme v situacích, kdy „*zamrzáme*“. Nejsme aktivní, naopak se můžeme ocitnout bez síly třeba i vstát z postele.

Co s tím? Pokud jsou příznaky stresu takové, že ovlivňují náš běžný život, je potřeba poradit se s odborníkem. Nemůžeme spoléhat pouze na své vlastní síly, protože je možná už nemáme. Pokud vnímáme slabší stres a dokážeme si ho přiznat, můžeme jej řešit pohybem, protože pokud se hýbeme, „*odvádíme*“ stres z těla, jinak zůstává v těle stále přítomen, a to v podobě napětí nebo nemoci.

Jaký druh pohybu můžeme provádět?

Na prvním místě je to bezpochyby chůze. Ta dává našemu mozku šanci „*zpracovat*“ či „*strávit*“ různá napětí, která jsme nahromadili. Po 20 minutách chůze se zvýší prokrvení mozku. Během procházky tedy probíhá to, co můžeme nazvat „*duševním trávením*“. Bez těla, které se hýbe, není duševního zdraví. A když už jsme v pohybu, zkusme to dělat bez přítomnosti mobilního telefonu nebo sluchátek. Je naprosto v pořádku chodit, modlit se, je naprosto v pořádku chodit a přitom mluvit. Je naprosto v pořádku chodit, a přitom poslouchat hudbu, telefonovat. Ale potřebujeme také chodit v tichu, dát mozku šanci všechno zpracovat.

Pak se také počítá jakákoli manuální činnost, může to být mytí nádobí, úklid domu, nejrůznější ruční práce, práce na zahradě... všechno se počítá.

Na závěr lze jen dodat, že **MYSL, KTERÁ CHCE BÝT ZDRAVÁ, POTŘEBUJE TĚLO, KTERÉ SE HÝBE.**

Požehnaný čas přeje

Martina Fürstová
Diecézní centrum pro rodinu

Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 2. 2.** 9:30 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá (setkání řeholníků)
- 18.– 24. 2.** exercicie
- 27. 2.** 9:00 Č. Budějovice, biskupství: kněžský den
- 29. 2.** 9:30 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá (vikariátní setkání kněží)
- 2. 3.** 11:00 Litoměřice, katedrála: biskupské svěcení

Změna vyhrazena

Svatý Mikuláš v Chlumu u Třeboně

Svatý Mikuláš přinesl dětem při tradiční oslavě jeho svátku dne 6. prosince 2023 v kostele Nanebevzetí P. Marie v Chlumu u Třeboně opět jeden z biblických příběhů – tentokrát o zázraku na svatbě v Káni Galilejské. Životní náplní sv. Mikuláše bylo totiž inspirovat a vést k následování.

Biskup Mikuláš je významnou historickou postavou. Žil ve 2. polovině třetího a začátkem čtvrtého století na území dnešního Turecka, v krásné přímořské oblasti Středomořího moře. Narodil se v Pataře v malé křesťanské komunitě. Rodiče ztratil v dětství – zemřeli při morové epidemii. Od rodičů získal křesťanské zásady, které si uchoval po celý život. Stal se mužem s výjimečným charakterem, pomáhal lidem v nouzi, bojoval proti nespravedlnostem a stal se biskupem v Myře (dnes Demre). Tehdy měl biskup zodpovědnost nejen za duchovní, ale i za občanské záležitosti. Zažil věznění v době krutého pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána i následné propuštění a rozmach křesťanství za císaře Konstantina. Úcta k němu vytrvala po celém světě až do dnešních časů, inspirovala umělce a jsou po něm pojmenovány chrámy (nám nejbližší např. kostel sv. Mikuláše v Such-

dole nad Lužnicí nebo katedrála sv. Mikuláše v Č. Budějovicích). V současné době existuje ve městě Bari (Itálie) centrum pro výzkum tohoto světce.

A protože je Mikuláš patronem dětí, přichází o svém svátku (6. prosinec je dnem jeho úmrtí) mezi ně, aby je povzbudil, potěšil svým dobrým srdcem a obdaroval.

Poděkování patří řadě dobrovolníků (některé vidíte na fotkách), kteří se podíleli na programu, včetně zajištění pohoštění a napečení perníčků pro děti.

Za organizátory J. Válková

Personalialia

A/ Ustanovení:

R. D. Mgr. Petr PLÁŠIL – je od **31. 12. 2023**

odvolán z úřadu administrátora excurrento farnosti Ktiš a od **1. 1. 2024** je jmenován do úřadu administrátora in spiritualibus farnosti Ktiš, vikariát Prachatic; č.j. 2942/2023.

R. D. Mgr. Rafał Piotr KACA – je od **1. 1. 2024** jmenován do funkce administrátora in materialibus farnosti Ktiš, vikariát Prachatic; č.j. 2943/2023.

R. D. Mgr. Witold Piotr KOCON – je k **11. 12. 2023** odvolán z funkce faráře farnosti Písek a z úřadu administrátora excurrento farnosti Čížová, vše vikariát Písek; č.j. 2944/2023.

R. D. Mgr. Jan SKIBIŇSKI – je od **12. 12. 2023** jmenován do úřadu administrátora excurrento farností Písek a Čížová, vše vikariát Písek; č.j. 2945/2023. K **1. 1. 2024** je odvolán z úřadu administrátora farnosti Veselí nad Lužnicí a z úřadu administrátora excurrento farností: Drahov, Dráčov, Kardašova Řečice a Písek, vikariát Jindřichův Hradec, Písek a Tábor; č.j. 3027/2023. Od **2. 1. 2024** je jmenován do úřadu administrátora farnosti Písek, vikariát Písek; č.j. 3028/2023.

R. D. Bc. Ladislav PROKS – je od **2. 1. 2024** jmenován do úřadu administrátora farnosti Veselí nad Lužnicí a do úřadu administrátora excurrento farností: Drahov, Dráčov a Kardašova Řečice, vikariát Jindřichův Hradec a Tábor; č.j. 3029/2023.

B/ Životní jubilea:

R. D. JCLic. Mgr. Rudolf Maria HUŠEK, oslavil **2. 2. 2024** své padesáté narozeniny.

R. D. Bc. Pavel KASAL, oslavil **6. 2. 2024** své třicáté narozeniny.

Prel. Mgr. Václav PÍCHA, JC.D., oslavil **6. 2. 2024** své šedesáté narozeniny.

K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

C/ Výročí jáhenského svěcení:

Bc. Josef KUBŮ, trvalý jáhen, oslavil **26. 1. 2024** své desáté výročí jáhenského svěcení.

K výročí jáhenského svěcení upřímně blahopřejeme.

Vánoce v Chlumu u Třeboně

Vracíme se k bohatému programu, který se během Vánoc 2023 konal ve farnosti Chlum u Třeboně.

Program „**Živý betlém – příběh o narození Ježíška**“ připravila farnost Chlum u Třeboně na podvečer 23. prosince. Dobrovolníci včetně živých zvířat i přes hodně silný vítr nepolevili, a přestože byl den státního smutku, snažili se účinkující přinést všem lidem poselství lásky, naděje a spřízněnosti Ježíše s lidským osudem.

V úterý 26. prosince se tradiční koncert Rapšašského komorního orchestru – který každoročně bývá v Chlumeckém kostele – uskutečnil v rámci přeshraniční spolupráce „**Vánoce přes hranice – Weihnachten über die Grenze**“ ve farním kostele Povýšení Svatého Kříže v obci Haugschlag na rakouské straně hranice. Úvodní slovo přednesli místní starosta pan Kuben a místní pan farář Kerschbaum. Koncert měl ohromný úspěch a účastnili se jej posluchači jak z rakouské, tak české strany. Po skončení byli všichni pozváni na faru na vánoční punč a občerstvení.

Jitka Válková

Foto: Markéta Šebestová

Foto: Markéta Šebestová

Foto: Markéta Šebestová

Foto: paní Kuben

Vánoční koncert v Haugschlagu.

Foto: Markéta Šebestová

HEŘMAŇ: vánoční koncert chrámového sboru

Již sedmou sezónu nabídl chrám Páně sv. Jiljí v Heřmaně u Písku možnost prožít o Vánocích farní vánoční koncert. Bylo tomu tak i v pátek 29. prosince 2023. Chrám byl do posledního místa zaplněn lidmi dobré vůle. Příchozí pak prožili nezapomenutelné chvíle i díky nádherné atmosféře, kdy byl interiér kostela osvětlen pouze svíčkami. O hudební prožitek se postaral již tradičně heřmaňský chrámový sbor Kolegium Heřmana Jiljího, tentokrát s exkluzivním hostem – houslovým virtuózem a dirigentem Jiřím Votýpkou. Duchovním slovem provedli přítomné heřmaňský administrátor Petr Maxmilián Koutský, CFSsS a Mgr. Ondřej Bartoš. Sbor vznikl před šesti lety a nyní již koncertuje po širokém okolí.

Dobrovolný příspěvek z vánočních koncertů putuje vždy na záchranu určité části interiéru farního kostela. „*Za sedmileté období koncertů se podařilo díky příspěvkům dárců zachránit oltáře sv. Jana Nepomuckého se sv. Václavem a sv. Barbory se sv. Floriánem. Poslední část k opravě, tedy hlavní oltář sv. Jiljí, nás teprve čeká,*“ řekl neúnavný zachránce – heřmaňský kostelník Petr Pavel Hanus ze Skal, který se mimo kostel zabývá i záchranou křížů v krajině.

Petr Pavel Hanus

Foto: Petr Pavel Hanus

Foto: Petr Pavel Hanus

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY VÁS ZVE NA

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU PRO SENIORY S OTCEM BISKUPEM PAVLEM POSÁDEM

**Pátek 1. 3. 2024 od 9:30
v sále biskupství v ČB**

Program:

9:30 promluva v sále biskupství
11:30 mše svatá v klášterním kostele
Obětování Panny Marie
14:00 prohlídka klášterního kostela
/oběd z vlastních zásob nebo můžete využít
některou z jídelen v blízkosti biskupství

Přihlásit se můžete na: hojkova@bcb.cz / 777 232 630.

Doporučený příspěvek 120 Kč.

PASTORACNÍ STŘEDISKO BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

SPOLEK
MŮST

Více informací na www.prolidi.online